

Socialne dimenzije psihoterapije - *vloga psihoterapevta_ke v družbenem dogajanju*

18. ŠTUDIJSKI DNEVI SKZP

PROGRAM SREČANJA

4.-6. JUNIJ 2021

PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Slovenska krovna
zveza za psihoterapijo
NACIONALNA ORGANIZACIJA - NAO
EVROPSKE ZVEZE ZA PSIHOTERAPIJO - EAP

Programski odbor:
dr. Ivana Kreft Hausmeister, predsednica
Melita Košak, Ursula Obreza,
Jana Peršič, Ksenija Širnik

Organizacijski odbor:
Manuela Mežič, predsednica
Boris Bole, Aleša Slicherl, Ksenija Zor

Dodatne informacije
E-naslov: info@skzp.org
Tel. št.: 041/572-443, Manuela Mežič

Priporočamo, da novice o študijskih dnevih
še naprej spremljate na
www.skzp.si in [Facebook profilu Študijskih dnevov](#)

Socialne dimenzije psihoterapije - vloga psihoterapevta_ke v družbenem dogajanju

PROGRAM SREČANJA

PETEK, 4. 6. 2021

SOBOTA

NEDELJA

1

9.00–9.30

POZDRAVNI GOVOR

Dr. Romana Kress,

predsednica SKZP, transpersonalna psihoterapevtka

Dr. Ivana Kreft Hausmeister,

predsednica Programske odbora, geštalt izkustvena psihoterapevtka

9.30–11.30

PLENARNO PREDAVANJE

Tomaž Flajs

Družbena angažiranost terapevta - veš, terapevt, svoj dolg?

Ali človeško duševnost in težave, zaradi katerih se ljudje vključujejo v psihoterapijo, lahko razumemo in obravnavamo neodvisno od širšega družbenega konteksta, v katerem bivajo in znotraj katerega se gibljejo tako psihoterapevti kot klienti? Kdo in kako določa merila duševnega zdravlja? Ali poklic psihoterapevta poleg zavezanosti etičnemu kodeksu in strokovnim standardom vključuje tudi elemente širše družbene odgovornosti? Kakšna naj bi bila drža psihoterapevta v odnosu do družbenih dogajanj?

To je nekaj vprašanj, v katera se bomo poglobili na predavanju. Cilj predavanja ni ponujanje nekih dokončnih, splošno veljavnih odgovorov, temveč predvsem senzibilizacija za žal vse prepogosto prezrto širšo družbeno dimenzijo psihoterapevtskega poklica. Predavatelj upa, da bo svoje kolege s predstavitvijo svojih stališč in izkušnj spodbudil k lastnemu razmisleku in s tem k vzpostavljanju lastne reflektirane drža do te tematike. Pojem duševnega zdravlja se mu namreč kot nekaj, kar obsega ne le zasebno, temveč tudi socialno, ekonomsko, kulturno in politično problematiko. Pri tem se pridružuje Paulu Goodmanu in njegovemu vprašanju: ali je možno biti psihično zdrav v bolni družbi?

11.30–13.30

Odmor

13.30–15.30

DISKUSIJA

Mag. Miran Možina in dr. Stefano Carta

Darilo psihoterapije: Kako ponovno vzpostaviti medsebojno komunikacijo in sodelovanje v času polarizacij?

(Diskusija bo potekala v angleškem jeziku brez prevoda.)

Sociolog Francis Fukuyama je poudaril, da se je v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja v zahodnih državah pri prehodu iz industrijske v informacijsko družbo zgodila »velika motnja« s stranskimi učinki: naraščajoča neenakost, revščina, zdravstvene težave, velike spremembe v rodnosti in družinski strukturi, zmanjševanje ravnini zaupanja (družbeni kapital) in zmaga individualizma nad skupnostjo. Mnogižno proizvodnjo kot osnovo bogastva, političnega vpliva in družbene interakcije je nadomestilo znanje.

Koronska kriza je kot lupa, ki nam kaže, kakšni so naši družbeni odnosi. Ali nam je usojeno drseti v vedno večjo polarizacijo med bogatimi in revnimi, redno in negotovo zaposlenimi, moškimi in ženskami, starimi in mladimi, belimi in črnimi, ali obstaja razlog za pričakovanje, da je »motnja« zgolj začasno stanje in da se bodo družbe prevrednotile (preuredile) same? In če bi lahko prišlo do prevrednotenja (preurejanja), kakšno obliko bodo prevzele?

V Sloveniji so psihoterapevti pripadniki marginalizirane, politično zapostavljene manjšine. Na ta marginalizirani položaj ne moremo gledati le kot na slabost, temveč kot prednost ali dragoceno priložnost, kajti zgodovina naše civilizacije je polna primerov, ko so manjšine ustvarjale alternativne pripovedi in dejanja, ki so prispevala k svobodi, enakosti, pravičnosti in bratstvu. Psihoterapevti lahko veliko ponudijo. Eden od darov psihoterapije v času naraščajočih polarizacij je lahko premislek o naših operacijah v smislu kartezijanskega dualizma uma proti materiji, posameznika proti družbi, osebnega proti političnemu, intimnega proti javnemu, psihološkega proti socialnemu, Boga proti človeku, elite proti ljudem, izbrane rase proti drugim, naroda proti naciji in človeka proti okolju.

Po Grahamu Barnesu je zdravlilno sporočilo psihoterapije, da je duševna bolezen ali psihopatologija prekinitev komunikacije med ljudmi, psihoterapija pa omogoča komunikacijo in zdravljenje s pomočjo komunikacije.

Večina svetovnih težav izvira iz pomanjkanja medsebojne komunikacije in sodelovanja. Psihoterapija bi morala biti zgled, kako bi lahko medsebojno komunikacijo in sodelovanje ponovno vzpostavili s prepričevanjem, in ne s silo, kajti civilizacija se je začela, ko je komunikacija s prepričevanjem nadomestila surovo silo. Civilizacija se oblikuje prek mrež pogovorov in jezika prepričevanja.

Razprava o teh temah bo vključevala opis številnih oblik povezanosti in komunikacije, izraženih s tem, kar Bion imenuje »jezik dosežkov« v psihoterapiji, svetovanju ali asistenci v družbenopolitičnem okviru.

Razlikovali bomo med »izvajati psihoterapijo« in »delovati na psihoterapevtsko«, iz česar bomo izpeljali razpravo o naravi specifične pravice do katerekoli psihoterapevtske intervence, zlasti v luči vprašanja »psihiatrizacije«.

Predstavili in obravnavali bomo klinične in neklinične primere.

15.30–16.00

Odmor

16.00–17.30

DELANICE

1. Aleksandra Strne

Posameznik in družba – psihoanalitični pogled

Kot psihoanalitična terapevtka se ukvarjam s posamezniki in raziskujem vzroke osebnostnih motenj, tesnob, travm in primanjkljajev v njihovi zgodovini in njihovem nezavednem delu. Seveda se ves čas zavedam, da je vsak posameznik odraščal znotraj družbe in da so tudi vzgoja in prevladujoče ideologije tistega časa, v katerem je odraščal, poleg genetike prispevale k temu, kakšna osebnost je postal. V predavanju bom predstavila razvoj osebnosti človeka, ki se dogaja neločljivo povezano z družbo, v katero je rojen. Človek v rojstvu vstopi v proces počlovečenja. Človek se ne rodi vnaprej, kot je to značilno za žival, ki je preko nagonov že določena, ampak človek preko procesa socializacije in izgradnje osebe to šele postane. Človek postane človek, tako da vstopi v svet simbola, svet besede. Da bi človek dejansko uresničil vse svoje možnosti in zmoglosti, mora doseči določeno stojno budnosti, samozavedanja. Osvetliti mora svoje nezavedne vzorce, ki jih je dobil v procesu socializacije, ker jih je kot otrok sprejemal z vso otroško samoumevnostjo. To mu šele omogoča odločanje in s tem krepitev jaza, preseganje vzorcev, ki ne delujejo, ter aktivno kreiranje novih. Psihoterapevti smo v današnji družbi dobili poseben vpogled v to dinamiko, zato imamo tudi posebno vlogo in odgovornost, da pozitivno vplivamo na nadaljnji razvoj posameznika in posledično tudi na družbo. Pomembno je, da bolj in bolj prepoznavamo nastajanje osebnosti in vplive, ki zavirajo njen razvoj v najboljšem možnem obsegu.

2. Tanja Krist

Delo s kulturnimi razlikami v psihoterapiji

Pri psihoterapevtskem delu se vedno pogosteje srečujemo s klienti, ki so odraščali in/ali živeli v kulturah, ki so drugačne od naše. V kontaktu se te razlike kažejo na različne načine. Našo psihoterapevtsko izkušnjo lahko bogatijo, včasih pa lahko predstavljajo izziv in celo ovirajo psihoterapevtski proces. Na delavnici bomo posvetili pozornost specifikam dela s kulturnimi razlikami v družbenem vedenju, normah in jeziku, s katerimi se srečujemo pri psihoterapevtskem delu s klienti iz drugih kultur. Izpostavili bomo pomembne delove psihoterapevtskega procesa, pri katerih je pomembno, da se zavedamo kulturnih razlik med psihoterapevtom in klientom. Iskali bomo načine dela s temi razlikami.

3. Barbara Krnc

Model javnega varstva duševnega zdravlja, kot ga je razvil utemeljitelj Teorije izbire dr. William Glasser, in njegovo izvajanje v Sloveniji

Duševno zdravje predstavlja velik javni zdravstveni problem. Trditev velja že za čas pred pandemijo. Če bi v zdravstveni nevarni izrazili eno izboljšati svoje duševno zdravje, ne da bi imeli željo od diagnoz, naštetih v DSM, vam ne bi imeli ravno česa ponuditi. Medicinski model ne v pridi zadoštnih rešitev na vprašanja duševnega zdravlja niti v numerično postavljene diagnoze. Ob aktualnih razmerah pa smo kot družba pred stopnjuko kompleksnosti izzivov s področja duševnega zdravlja. Nova soočenja prinaša tudi prihajajoča realnost postkoronskega časa in psihoterapevti imamo pomembno vlogo pri sooblikovanju politike izboljševanja kakovosti duševnega zdravlja.

Ameriški psihiater dr. William Glasser je tudi javnega varstva duševnega zdravlja predstavil tudi v svoji knjigi »Opozorilo: psihiatrija je lahko nevarna za vaše duševno zdravje«. V zasledovanju krepitve duševnega zdravlja je skozi svojo dolgoletno prakso osnoval izkustvene, na teoriji izbire usmerjene skupine oziroma TI skupine z rednimi srečanji dvakrat mesečno.

Evropski inštitut za realitetno terapijo zadnjih deset let v Sloveniji organizira in izvaja skupine, v katere se vključujejo zainteresirani posamezniki, ki želijo vzdrževati duševno kondicijo s pomočjo razumevanja človekovega delovanja, kot ga razlaga Teorija izbire. Pri tem je neposredno povezanost s življenju in duševno zdravje našo priložnost za preprečevanje, iz katerih izhajamo.

4. Robert Masten

Psihoterapevtke in psihoterapevti kot dejavniki zdravljenja družbe

Slovenska družba je zaznamovana z izrazito obremenjenimi družbenimi okoliščinami. Kot taka deluje kot disfunkcionalno okolje, ki ne prispeva k duševnemu blagostanju ljudi. Toda če smo to družbo sami poslabšali, potem jo lahko tudi sami izboljšamo. Poskušali bomo odgovoriti na vprašanja, kot so: kako in kolikvo k zdravljenju družbe lahko doprinese psihoterapevti; v kolikšni meri so dejavniki zdravljenja družbe primerljivi z dejavniki zdravljenja posameznih oseb; v kolikšni meri naj bi bili ali pa celo moramo biti družbeno angažirani; kako naj ravnamo v primeru družbene angažiranosti: s pozicije tretje osebe kot »pridigarji« ali z zgledom konstruktivnega delovanja v pričvrstjenih situacijah, npr. kako vzdrževati odnos s tistimi, do katerih imamo najbolj negativna stališča. Izhajam iz izhodišča, da narativi, ki so prisotni v javnem prostoru, lahko spreminjajo disfunkcionalne kolektivne reprezentacije; da so za premik na boljše potrebne ključne osebe, ki učijo z zgledom

Na predavanju bo predavatelj opredelil svoje razumevanje družbene angažiranosti ter poskušal utemeljiti potrebo in nujno po družbeni angažiranosti psihoterapevtov tudi v okviru aktualne koronakrize. Na koncu pa bo predstavil nekaj konkretnih projektov s širšo Slovenske krovnice, ki so potekali ali še potekajo v okviru Slovenske krovnice zveze za psihoterapijo, skupaj z idejami, kaj bi se še dalo narediti.

Tomaž Flajs je geštalt psihoterapevt z Evropsko diplomio iz psihoterapije, ki jo podeljuje Evropska zveza za psihoterapijo (EAP), in redni član Evropske zveze za geštalt terapijo (EAGT) s certifikatom za supervizorja. Diplomiral je na britanskem inštitutu GPTI in je nosilec certifikata strokovnosti inštituta GATLA iz Los Angelesa. Od leta 2015 do 2019 je bil predsednik Slovenske krovnice zveze za psihoterapijo SKZP, v letih od 2004 do 2016 pa predsednik Slovenskega društva za geštalt terapijo SLOGES. Je soustanovitelj in direktor GITA Inštituta za geštaltno terapijo, Ljubljana, kjer v sodelovanju z mednarodno priznanimi strokovnjaki s področja geštalt psihoterapije izvaja psihoterapevtsko izobraževanje. Poleg tega poučuje tudi v tujini kot gost inštitutov v Nemčiji, Gruziji, Rusiji, na Hrvaškem in na Kitajskem. Kot psihoterapevt ima dolgoletne izkušnje dela s posamezniki, pari in skupinami.

Mag. Miran Možina, dr. med., specialist psihiater in psihoterapevt, je od leta 1986 do 1992 delal v psihiatrični bolnici Vojnik pri Celju, nato pa je svojo delovno pot nadaljeval v svoji zasebni psihoterapevtski praksi v Ljubljani, do 1997. leta. V letih od 1994 do 2008 je delal kot asistent na Fakulteti za socialno delo v Ljubljani, od 1983 do 2006 pa vodil razne dobrodelne projekte psihosocialne pomoči za otroke, mladostnike, njihove družine in za uporabnike psihiatrije v Društvu ODMEV ali pri njih sodeloval. Leta 2003 je prejel Evropsko diplomio za psihoterapijo (EDP) Evropskega združenja za psihoterapijo (EAP). Od leta 2008 do septembra 2013 je bil direktor Slovenskega inštituta za psihoterapijo. Je direktor ljubljanske podružnice Univerze Sigmunda Freuda.

Od leta 1998 do 2006 je bil podpredsednik Slovenske krovnice zveze za psihoterapijo (SKZP), nato do 2009 njen predsednik. Je ustanovitelj in odgovorni urednik Slovenske revije za psihoterapijo Kairos. Leta 2007 je dobil zlato priznanje SKZP za razvoj psihoterapije.

Dr. Stefano Carta, profesor za dinamično in klinično psihologijo ter etnopsihologijo na Univerzi v Cagliariju v Italiji, analitični psiholog. Kot psiholog in jungovski analitik je diplomiral na Inštitutu C. G. Junga v Zürichu v Švici. Živi med Rimom in Cagliarijem v Italiji. Je profesor za dinamično in klinično psihologijo ter etnopsihologijo na Univerzi v Cagliariju v Italiji. Specializiral se je za psihosomatsko medicino, geštalt, bioenergetsko psihoterapijo, sistemsko družinsko terapijo in analitično psihologijo. Deluje kot povezovalni član Mednarodnega združenja analitične psihologije v Sloveniji.

Je častni profesor na Oddelku za psihoanalitične študije Univerze v Essexu v Veliki Britaniji, član Centra za travmo, azil in begunce Univerze v Essexu v Veliki Britaniji, član Mednarodnega združenja za analitično psihologijo in Združenja za analitično psihologijo v Italiji (AIPA), najstarejšega jungovskega psihoanalitičnega združenja v Italiji, katerega predsednik je bil v letih 2002–2006. Bil je predstavnik Italije pri Mednarodni zvezi psiholoških znanosti pri Združenih narodih in svetovalec za Unesco, za katerega je izdelal tri zvezke z naslovom Psihologija za Enciklopedijo sistemov za podporo življenju.

Leta 1993 je v Italiji ustanovil prvo raziskovalno skupino za etnopsihologijo, ki se ukvarja s kliničnimi posegi in znanstvenimi raziskavami na tem področju. Kot svetovalec se je ukvarjal z etnopsihologijo v begunskem taborišču Daadab v Keniji in v Ruandi. Nadzira in izvaja svetovalne dejavnosti in psihoterapijo z migranti in Italiji ter nadzoruje več centrov, ki spadajo v nacionalni sistem za zaščito azilantov in beguncev («Sistema di protezione per richiedenti asilo e rifugiati»).

Je glavni urednik najstarejše jungovske revije v Italiji – Rivista di Psicologia Analitica, šest let (2013–2019) pa je deloval tudi kot namestnik urednika za European Journal of Analytical Psychology. Gostoval je v Nemčiji, Švici, Veliki Britaniji, ZDA, na Japonskem, v Sloveniji, Grčiji in na Danskem ter objavil več kot 90 člankov in knjig. Leta 2019 je bil gostujoči profesor na Univerzi v Kjotu na Japonskem. Oktobra 2020 je bil soorganizator konferenca o analizi in aktivizmu v San Franciscu v ZDA.

Aleksandra Strne je univerzitetna diplomirana teologinja in psihoanalitična terapevtka, ki že 10 let s samostojno terapevtsko prakso deluje v Centru za osebnostni razvoj in psihoterapijo – CORP v Ljubljani. Je članica Evropske zveze psihoanalitičnih pristopov – Slovenija. Poleg terapevtskega dela jo zanima delovanje oziroma vzroki nedelovanja družbe. Ukvarja se z vprašanji zakaj so ljudje pogosto zatirani, neenakopravni, nerealizirani znotraj družbenega sistema in zakaj se temu ne uprejo ali tega celo ne opazijo. Meni, da se posamezniki premalo zavedajo vpliva družbe in kulture na posameznikov razvoj osebnosti in na vsakodnevno odločanje o pomembnih in manj pomembnih zadevah, ki vplivajo na njihovo življenje. Preprosto se ne odločajo in tako nezavedno prepuščajo svojo moč in s tem usodo v tuje roke. Zaradi tega nezanimanja in predvsem nezavedanja se njihov jaz ne krepi, ampak postaja vse šibkejši. Pri takem posamezniku se krepi področje nezavednega, saj gre skozi življenje z zaprtimi očmi. Pogosto imajo posamezniki poleg psihičnih težav tudi občutek, da so kot list v vetru, ki ga usmerjajo zunanje sile, na katere nimajo vpliva. Pri delu s klienti je prišla do spoznanja, da se to spremeni, če človek ne podlega avtomatizmu dneva in če se suvereno in jedro pravo odloča o vsakodnevnih možnostih, ki mu jih prinaša življenje. Samo tako okrepjen in ozaveščen posameznik lahko prispeva tudi k razvoju družbe.

Aleksandra Strne je univerzitetna diplomirana teologinja in psihoanalitična terapevtka, ki že 10 let s samostojno terapevtsko prakso deluje v Centru za osebnostni razvoj in psihoterapijo – CORP v Ljubljani. Je članica Evropske zveze psihoanalitičnih pristopov – Slovenija. Poleg terapevtskega dela jo zanima delovanje oziroma vzroki nedelovanja družbe. Ukvarja se z vprašanji zakaj so ljudje pogosto zatirani, neenakopravni, nerealizirani znotraj družbenega sistema in zakaj se temu ne uprejo ali tega celo ne opazijo. Meni, da se posamezniki premalo zavedajo vpliva družbe in kulture na posameznikov razvoj osebnosti in na vsakodnevno odločanje o pomembnih in manj pomembnih zadevah, ki vplivajo na njihovo življenje. Preprosto se ne odločajo in tako nezavedno prepuščajo svojo moč in s tem usodo v tuje roke. Zaradi tega nezanimanja in predvsem nezavedanja se njihov jaz ne krepi, ampak postaja vse šibkejši. Pri takem posamezniku se krepi področje nezavednega, saj gre skozi življenje z zaprtimi očmi. Pogosto imajo posamezniki poleg psihičnih težav tudi občutek, da so kot list v vetru, ki ga usmerjajo zunanje sile, na katere nimajo vpliva. Pri delu s klienti je prišla do spoznanja, da se to spremeni, če človek ne podlega avtomatizmu dneva in če se suvereno in jedro pravo odloča o vsakodnevnih možnostih, ki mu jih prinaša življenje. Samo tako okrepjen in ozaveščen posameznik lahko prispeva tudi k razvoju družbe.

Aleksandra Strne je univerzitetna diplomirana teologinja in psihoanalitična terapevtka, ki že 10 let s samostojno terapevtsko prakso deluje v Centru za osebnostni razvoj in psihoterapijo – CORP v Ljubljani. Je članica Evropske zveze psihoanalitičnih pristopov – Slovenija. Poleg terapevtskega dela jo zanima delovanje oziroma vzroki nedelovanja družbe. Ukvarja se z vprašanji zakaj so ljudje pogosto zatirani, neenakopravni, nerealizirani znotraj družbenega sistema in zakaj se temu ne uprejo ali tega celo ne opazijo. Meni, da se posamezniki premalo zavedajo vpliva družbe in kulture na posameznikov razvoj osebnosti in na vsakodnevno odločanje o pomembnih in manj pomembnih zadevah, ki vplivajo na njihovo življenje. Preprosto se ne odločajo in tako nezavedno prepuščajo svojo moč in s tem usodo v tuje roke. Zaradi tega nezanimanja in predvsem nezavedanja se njihov jaz ne krepi, ampak postaja vse šibkejši. Pri takem posamezniku se krepi področje nezavednega, saj gre skozi življenje z zaprtimi očmi. Pogosto imajo posamezniki poleg psihičnih težav tudi občutek, da so kot list v vetru, ki ga usmerjajo zunanje sile, na katere nimajo vpliva. Pri delu s klienti je prišla do spoznanja, da se to spremeni, če človek ne podlega avtomatizmu dneva in če se suvereno in jedro pravo odloča o vsakodnevnih možnostih, ki mu jih prinaša življenje. Samo tako okrepjen in ozaveščen posameznik lahko prispeva tudi k razvoju družbe.

Dotaknili se bomo tudi pomena zavedanja predsodkov in fantazij v teh odnosih. Raziskovali bomo izkušnje pri delu s klienti, s katerimi prepoznavamo kulturne razlike.

Tanja Krist je profesorica športne vzgoje, psihoterapevtka transakcijske analize in supervizorka (PTSTA-P), članica Društva za transakcijsko analizo Slovenija, članica zasebni praksi v Ljubljani in Naklem. Pri svojem delu velik del pozornosti namenja somatski izkušnji in notranjemu doživljanju človeka v medosebnih odnosih. Nadne čase svoj strokovni interes usmerja k področju kulturnega skripta in etike.

Barbara Krnc je univerzitetna diplomirana pedagoginja in sociologinja kulture, psihoterapevtka realitetne terapije, članica Društva za realitetno terapijo in Evropskega inštituta za realitetno terapijo. Profesionalno se je kalila v šolstvu in v Zavodu za prestopanje kazni zapora. V izobraževanju za pridobitev certifikata psihoterapevtka realitetne terapije v okviru Evropskega inštituta za realitetno terapijo deluje v vlogi učitelja trenerja, supervizorja klinične prakse in terapevta za osebo izkušnjo. Na Evropskem inštitutu za realitetno terapijo je koordinatorka večletnega programa Tečaj teorije izbire za vsakogar, ki je namenjen vsem zainteresiranim posameznikom in skupinam, ki želijo vzdrževati duševno kondicijo s pomočjo Teorije izbire. V Kopru ima dvajsetletno zasebno psihoterapevtsko prakso in največ izkušenj z vedenjskimi in vzgojnimi težavami, problematiko s področja odvisnosti, izgorelosti, partnerskih odnosov, psihosomatskih bolezni in drugih bolezni v duševnem zdravju.

Robert Masten je specialist psihološkega svetovanja, integrativni psihoterapevt (EAG FPI), Slovensko društvo za integrativno psihoterapijo. Je izredni profesor na Oddelku za psihologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Predava predmete s področja psihoterapije in klinične psihologije.

Izr. prof. dr. Robert Masten je specialist psihološkega svetovanja, integrativni psihoterapevt (EAG FPI), Slovensko društvo za integrativno psihoterapijo. Je izredni profesor na Oddelku za psihologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Predava predmete s področja psihoterapije in klinične psihologije.

Izr. prof. dr. Robert Masten je specialist psihološkega svetovanja, integrativni psihoterapevt (EAG FPI), Slovensko društvo za integrativno psihoterapijo. Je izredni profesor na Oddelku za psihologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Predava predmete s področja psihoterapije in klinične psihologije.

Izr. prof. dr. Robert Masten je specialist psihološkega svetovanja, integrativni psihoterapevt (EAG FPI), Slovensko društvo za integrativno psihoterapijo. Je izredni profesor na Oddelku za psihologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Predava predmete s področja psihoterapije in klinične psihologije.

20.00

Ogled filma v Kinodvorovi spletni platformi

Udeleženci 18. študijskih dnevo SKZP si bodo lahko v času trajanja dogodka ogledali 3 filme. Cena ogleda je vključena v kotizacijo.

Socialne dimenzije psihoterapije - vloga psihoterapevta_ke v družbenem dogajanju

PROGRAM SREČANJA

PETEK

SOBOTA, 5. 6. 2021

NEDELJA

2

8.00-8.30 **Mag. Maja Bajt** **Jutranja meditacija – čuječnost**

Čuječnost – biti prisoten tukaj in zdaj, zavedati se telesnih občutij, misli, čustev, dejanj, zaznav iz okolice na odprti, radoveden, nepresojajoč način, s prijaznostjo in naklonjenostjo do sebe – je lahko eno izmed pomembnejših psihoterapevtskih orodij in virov stabilnosti in notranjega miru.

Dan bomo začeli z jutranjo čuječno meditacijo. Potrebujete miren kotiček, blazino/podlogo za sedenje ali stol.

Mag. Maja Bajt, univ. dipl. psih., spec. integrativne psihoterapije, učiteljica čuječnosti, Inštitut tukaj in zdaj.

9.30-11.30 **Joanna Kato** **Podpora človekovemu dostojanstvu ni samo ena zgodba**

(Predavanje bo potekalo v angleškem jeziku brez prevoda.)

V svojem predavanju bo razmišljala o pomenu terapevtske prisotnosti za kliente ne samo v terapevtski sobi, ampak tudi preko posredovanja in vplivanja na socialno polje.

Govorila bo o terapevtih, ki so vključeni v družbeno in politično področje od začetka geštalt pristopa. Ustanoviteljica geštalta Fritz in Laura Perls sta bila begunca. Laura je verjela, da je psihoterapija politično delo, »ko ljudje začnejo razmišljati neodvisno«. Paul Goodman, sociolog, pisatelj, pacifist in anarhist, je bil prisoten in vključen v družbenih gibanjih. Njegove govore bi z lahkoto citirali še danes.

Če vam je všeč ali ne, vaši geni imajo politično preteklost, vaša koža političen odsev, vaše oči politični naklon. Karkoli rečete, odmeva, česar koli ne rečete, govori zase. Torej, karkoli že, govorite o politiki.

Wisława Szymborska: Smo otroci naše dobe

Joanna Kato, mag. psihologije, geštalt terapevta, supervizorka, učiteljica, predsednica Odbora za človekove pravice in družbeno odgovornost pri EAGT. Je poljskega rodu, vendar že 25 let živi in dela v Grčiji. Večinoma dela v svoji zasebni praksi in uči v različnih državah. Ker je tudi sama priseljanka, je članica in prostovoljka pri Babel Day Centre v Atenah v Grčiji, organizaciji, ki nudi pomoč pri skrbi za duševno zdravje priseljencev in beguncev. Je predsednica Odbora za človekove pravice in družbeno odgovornost pri Evropski zvezi za geštalt terapijo (EAGT), aktivna članica Grške zveze za geštalt terapijo (H. A. G. T.) in članica EAP. Od leta 1977 deluje na področju človekovih pravic, in sicer je delala v številnih nevladnih organizacijah. Več o Joanni si lahko preberete na njeni spletni strani www.ioannakato.com.

11.30-13.30 **Odmor**

13.30-15.30 **Dr. Vlasta Jalušič** **Ekstremni (politični) dogodki in človeška pogojenost: upor, sprijaznjenje in/ali preživetje?**

Kaj se zgodi, ko se – ne po svoji volji – znajdemo v neki neobičajni, ekstremni politični ali družbeni situaciji, v kateri smo kot človeška bitja bistveno omejeni glede možnosti našega delovanja? Kako to vidijo neposredno prizadeti in kako tisti, ki so »gledalci« ali sopotniki? Kakšen je (lahko) naš odziv? Kakšne so možnosti in morebitne zagate »intervencije«, ki je širše družbeno, kulturno in politično pogojena? Kakšne so lekcije teh situacij za »normalne« čase?

V predavanju se bo predavateljica skozi premislek izkustva, življenjskih zgodb, miselnih nastavkov ter refleksije nekaterih sodobnikov 20. stoletja poskusila dotakniti vprašanja delovanja in presoje v časih ekstremnih političnih in družbenih situacij. Konzultirala bo »primer« nekaterih znanih mislecev in avtorjev, ki so bili v takih situacijah, se – vsak na svoj način – spopadali z njimi ter nam zapustili možnost uvida v njihovo izkustvo: Hannah Arendt, Viktor Klemperer, Ernest Fraenkl, Primo Levi, pa tudi enega od primerov iz naše nedavne preteklosti – Aleksandar Todorović.

Dr. Vlasta Jalušič, aktivistka, profesorica in publicistka je ustanoviteljica Mirovnega inštituta. Kot izredna

profesorica predava tudi na Študiju politike, etike in družbe na Univerzi na Primorskem. Leta 1996 je na Dunajski univerzi doktorirala iz političnih ved. Je avtorica in prevajalka več knjig, člankov in poglavij v knjigah na temo ženskega gibanja, feminizma, (ne)enakosti spolov, politične teorije, nasilja, vojne in kolektivnih zločinov ter različna poznavalka Hannah Arendt (prim. bibliografija). Kot dolgoletna aktivistka proti diskriminaciji in za enakost spolov je bila vključena v številne feministične mreže in aktivnosti za človekove pravice.

Več let je bila kolumnistka tednika Mladina. Predavala je tudi na Univerzi v Ljubljani, gostovala kot profesorica in raziskovalka na Centralnoevropski univerzi v Budimpešti, na Univerzitetnem študijskem centru za mirovne študije v Stadtschläiningu v Avstriji, na Univerzi v Sarajevu, na Inštitutu za humanistične vede na Dunaju in na Svobodni univerzi v Berlinu. Ob številnih raziskavah dela tudi na mednarodnem razvojnem področju – ustanovila je ženski center (Nyamirambo women's centre) v revni četrti Kigalija ter o tem posnela dokumentarni film. Kot ustvarjalka na področju likovne umetnosti se v zadnjih letih posveča tudi slikarstvu in estetiki.

15.30-16.00 **Odmor**

16.00-17.30 **1. Martin Lisec in Alenka Vujkovic** **Stopinje v svobodo. Predstavitev projekta psihoterapevske in psihosocialne pomoči za obsojene osebe v Zavodu za prestajanje kazni zapor a Ig**

Preventivni pilotni projekt za krepitev duševnega zdravja Stopinje v svobodo, ki ga izvaja Inštitut Stopinje, je namenjen pripornikom in obsojenkam, ki prestajajo kazen zapor a v Zavodu za prestajanje kazni zapor a Ig, njihovim otrokom, partnerjem in družinskim članom. V projekt so vključeni tudi strokovni delavci in pravosodni policisti iz ZPKZ Ig. S projektom, ki je zasnovan kot celovit projekt varovanja in krepitev duševnega zdravja, nudimo program psihosocialne pomoči posebej ranljivim skupinam ter povečujemo dostopnost do preventivnih programov in programov pomoči, zlasti na področju duševnega zdravja, ter posledično zmanjšujemo neenakosti v zdravju. Pilotni projekt krepi pri deležnikih, ki jih naslavljamo, duševno zdravje ter jim pomaga pri premagovanju stisk in depresivnosti, zmanjšuje anksioznost, preventivno deluje zoper samomorilnost. Psihoterapevtsko svetovanje jih spodbuja k osebni rasti, jih opolnomoči za življenjske cilje, kar krepi pozitivno samopodobo deležnikov in jim pomaga pri reintegraciji po prestani zaporni kazni. Projekt popolnoma vrzel na področju duševnega zdravja, s katero se soočajo vsi, ki so na kakršenkoli način vpeti v zaporniški sistem.

Mag. Martin Lisec je magister teologije, logoterapevt, član Društva Logos, predavatelj, mediator, kovč. Je ustanovitelj in direktor Inštituta Stopinje ter strokovni vodja izobraževalnih programov Inštituta Stopinje. V preteklosti je ustanovil in kot direktor vodil projekt Skala, ki še danes velja za pionirski projekt uličnega dela v Sloveniji. Bil je tudi soustanovitelj in direktor Inštituta Concordia, ki je med prvimi v Sloveniji ponudil kakovostna izobraževanja za družinske, šolske in gospodarske mediatorje. V Zavodu za prestajanje kazni zapor a Igu je od leta 2013 deloval kot prostovoljec, od leta 2019 pa vodi projekt Stopinje v svobodo. Leta 2019 mu je takratna ministrica za pravosodje Andreja Katič podnela pohvalo za njegovo delovanje v zaporskem sistemu. Poleg omenjenega projekta v ZPKZ Ig izvaja še druge projekte v drugih slovenskih zavodih za prestajanje kazni zapor a, sodeluje pa tudi z Upravo za izvrševanje kazenskih sankcij pri strokovnem usposabljanju zaposlenih v zaporskem sistemu.

V okviru pilotnega preventivnega projekta za krepitev duševnega zdravja Stopinje v svobodo potekajo različne dejavnosti: individualna psihoterapevska obravnava in psihoterapevtsko svetovanje za pripornice in obsojenke, pogovorna skupina Premisleki za obsojenke, pogovorna skupina Peron za pripornike, program Mavrični dan za obsojenke in njihove otroke, preventivne dejavnosti za krepitev duševnega zdravja Pozdrav poletju in Pozdrav jeseni ter izobraževanja za zaposlene v zaporskem sistemu.

Mag. Alenka Vujkovic je univerzitetna diplomirana ekonomistka, logoterapevta, članica Društva Logos. Po končanem študiju ekonomije je dolga leta delala v neizprosni pogodji korporativnega okolja na različnih delovnih mestih. Od leta 2005 dalje se je na različne načine veliko ukvarjala z ljudmi – kot vodja, motivatorica, članica in vodja projektnih skupin itd. Spoznala je veliko stisk, ki jih ljudje doživljajo tako zaradi vse težjih pogojev dela kot zaradi osebnih problemov. Po končanem šolanju iz psihoterapije leta 2013 je odprla svojo psihoterapevtsko prakso, v kateri deluje še danes. Od leta 2016 dalje sodeluje pri izvajanju raznih programov v ZPKZ Ig, od leta 2019 pa je pri Inštitutu Stopinje tudi delno zaposlena za izvajanje projekta Stopinje v svobodo. Poleg tega se ukvarja tudi s svetovanjem v podjetjih na področju psihosocialne pomoči.

Na delavnici bova predstavila družbene učinke projekta.

2. Maja Sedmak Cvelbar

Izobjljeno s prevodom: Ko terapija poteka v tujem jeziku

Psihoterapijo brez pogovora si težko predstavljamo. Kaj pa se zgodi, ko imamo tuje kliente in psihoterapija ne more potekati v njihovem maternem jeziku? Globalizacija, spletno delo in večje število migrantov so privedli do tega, da se pogosteje srečujemo s klienti, s katerimi nimamo skupnega maternega jezika. Pogosto se v drugem jeziku težje izražamo, predvsem če ga ne poznamo dovolj dobro, kar pa lahko vpliva tudi na naše občutke in čustva, saj so ta pogosto manj intenzivna, ko uporabljamo drug jezik. Nam je lahko uporaba tujega jezika v pomoč ali oviro pri predelovanju pravičinskih izkušnj? Občasno lahko zaradi prevoda privredimo izgubi barvo in intenzivnost, kar pa nam omogoča boljše metaperspektive. Jezika seveda ne moremo ločiti od kulture in kulturne pripadnosti, saj je jezik sestavni del kulture.

Na delavnici bomo spregovorili nekaj o teoriji o jeziku, dvojezičnosti in kako jezik vpliva na psihoterapevtski proces, z ustvarjalnimi vajami pa bomo raziskovali naš odnos do jezika, kulture in kako lahko to uporabimo v psihoterapiji.

Maja Sedmak Cvelbar je univerzitetna diplomirana psihologinja, psihoterapevta transakcijske analize, članica Društva za transakcijsko analizo Slovenita, učiteljica in supervizorka, ki dela v zasebni praksi v Sežani. Poleg dela z odraslimi del prakse namenja delu z otroki in mladimi, kjer leži tudi njena strast. Veliko izkušenj ima z delom z anksioznimi motnjami in travmo. Vedno več dela namenja tudi superviziji in učenju novih psihoterapevtov.

3. Ana Jagrič

Eksternalizacija problemov kot način osvobajanja ponotrzanjenih družbenih diskurzov

V okviru delavnice se bodo udeleženci spoznali z nekaterimi ključnimi koncepti narativnih pristopov z eksternalizacijo. Narativni pristopi temeljijo na predpostavki, da ljudje svoje izkušnje organiziramo na način zgodbe. H konstruiranju te naracije pomembno prispevajo procesi ponotrzanjenja aktualnih družbenih diskurzov. Tovrstna internalizacija družbenih pripovedi prispeva k identifikaciji ljudi s konstrukti, ki te naracije oblikujejo. Človek tako postane »problematičen«, ker ne zadovoljuje aktualnih družbenih kriterijev. S tem razumevanjem terapevt vodi pogovor na način, in katerega ljudje svoje ponotrzanjene konstrukte eksternalizirajo. Ljudi povabi, da npr. svoje probleme zagledajo, zaslišijo ali začutijo kot ločene osebe oz. svoje identitete, in sicer kot poznanjenke entitete z značilnimi vzorci delovanja. To v trenutku spremeni zorni kot v odnosu do problema in spodbudi ljudi, da si zastavijo nove cilje, ki jih zmorejo doseči.

Udeleženci se bodo na delavnici preizkusili v vodenju pogovora z eksternalizacijo. Urili se bodo v raziskovanju odnosa problema z osebo in s tem pridobivali pomembne izkušnje, kako prispevati k eksternalizaciji nekaterih ponotrzanjenih družbenih diskurzov.

Ana Jagrič je univerzitetna diplomirana socialna delavka, specializantka sistemske psihoterapije, asistentka na Fakulteti za socialno delo. Trenutno je v zaključni fazi pripravljavanja doktorskega dela, kjer se posveča raziskovanju prispeva narativnih pristopov in eksternalizacije. Je avtorica številnih prispevkov in člankov s področja socialnega dela in psihoterapije. Pri svojem delu se poleg aktivnih pristopov in eksternalizacije posveča temam, kot so učinkovitost procesov podpore in pomoči, kibernetika spremembe, sinergitika, hipnozeta, dialoški in v šolstvu. Vzporedno je razvijala svojo

4. Julija Pelc in Tatjana Verbnik Dobnikar

HALOoo ..., HALOoo ... SE SLIŠ'MooO? – Psihološka pomoč na daljavo

Različni življenjski dogodki in situacije lahko doprinejajo k temu, da se kot posamezniki, skupnost ali družba znajdemo v krizi, pojavijo se nepričakovano in zamajajo ravnovesje. Krizi v svojem izvirnem pomenu predstavlja tudi prelomnico, točko preobrata, kjer je pomembno sprejemanje odločitev. Takrat lahko potrebujemo podporo in pomoč strokovnjakov in/ali prostovoljcev. Ustrezno usposobljeni strokovnjaki sledijo korakom prve psihosocialne podpore in psihološke pomoči, katere osnovni namen je podpora klicalcu, da vzpostavi in okrepi občutek varnosti, povezanosti z drugimi, da ga opolnomoči, da mu pomaga ustvariti pogoje za mirne in ohranjanje upanja ter nudi informacije o drugih možnih oblikah pomoči. Delavnica je informativna in izkustvena. Udeleženci se seznanijo s strukturo in organizacijo prve psihosocialne pomoči, v nadaljevanju pa s principi in koraki, kako dobro poskrbeti za klicalca, še posebej v primeru specifičnih kriznih situacij in stanj. Spoznajmo razlike med nudenjem psihološke pomoči in psihoterapevtsko obravnavo.

Pridobila je tudi naziv Core evolution psihoterapevta, poglablja znanja na področju Expressive Art therapy. Na različnih področjih sodeluje kot prostovoljka (RK, Samaritan, NUJZ). Aktivna je v Psihosocialni svetovalnici za študent(ke) in zaposlene Univerze v Ljubljani. Je inštruktorica prve psihosocialne pomoči v primeru naravnih in drugih nesreč, kriznih dogodkov. Svoje delo dejavno predstavlja na mednarodnih konferencah in posvetih, izvaja seminarje in objavlja prispevke. Vodi svojo zasebno svetovalnico in strokovni svet pri Društvu psihologov Slovenije.

Mag. Tatjana Verbnik Dobnikar je univerzitetna diplomirana socialna pedagoginja, geštalt psihoterapevta (EAGT, EAP), geštalt izkustvena družinska terapevta, supervizorka in jungovska kovčinja. Svojo profesionalno pot je začela v žolskem polju, najprej kot učiteljica slovenskega jezika, jo nadaljevala kot socialna pedagoginja v šolski svetovalni službi in tako pridobila 30-letne izkušnje v šolstvu. V popoldanskem času strokovno delava s področja dela z mladimi, svetovalna delavca se tudi za vodilne korake. Njeno posebno veselje sta delo s sanjami in uporaba umetnosti pri terapevtskem delu. Je predsednica Slovenskega društva za geštalt terapijo.

5. Aleša Sicherl in Maja Gostič

Skriti kulturni skript – študijski primera dela s prosilci za azil

V letu 2019 je bilo po svetu 29,5 milijona beguncev – razsejanih ljudi, ki iščejo varno okolje za preživetje. Razlogi hodi iz idiovine oz različni, skupna pa jim je življenjska ogroženost. Iskanje azila v tuji državi je čustveno zahtevna izkušnja, ki pogosto dolgo traja in vsebuje zahtevan stroh pred vrnitvijo v državo izvora. Kot terapevti imamo veliko verjetnost, da se na svoji poti srečamo s klientom, ki živi svojo unikatno migracijsko izkušnjo.

Kulturni skript je zanimivo področje v psihoterapiji, če ga delo z ljudmi. Zavedanje in konstruktivno peljati v naše delo s ljudmi. Povezovanje okvira lastne kulture nam daje iztočnice za spodbujanje medkulturne komunikacije in omogoča, da nas klienti poučujejo o svojih referenčnih točkah. Namen naše skupne diskusije bo osvetliti kritični kulturni skript, ki lahko ovira ali obogati naše delo z večkulturnimi populacijami.

Aleša Sicherl je diplomirana ekonomistka, specializantka transakcijske analize pod mentorstvom Tonyja White (PTSTA), Društvo za transakcijsko analizo Slovenije – Sloventa, ITAA. Dela v zasebni praksi v Ljubljani in je članica delovne skupine za begunce pod okriljem SKZP. V sodelovanju s Slovensko filantropijo osamelnikom in skupinam migrantov, kot so prosilci za mednarodno zaščito in osebnost priznana mednarodno zaščito, nedokumentirani migranti in drugi migranti, nudi svetovanje, informiranje, psihosocialno in psihoterapevtsko pomoč.

Maja Gostič je magistrica psihologije, doktorska kandidatka, specializantka transakcijske analize, Inštitut za Integrativno psihoterapijo in svetovanje IPSA, EATA. Zaposlena je kot mlada raziskovalka in asistentka na ZRC SAZU. V svoji doktorski disertaciji se posveča kulturni timnosti v zvezah na daljavo. Na IPSI je zaključila napredni trening transakcijske analize TA-202, trening čuječnosti in 1. stopnja EMDR. V popoldanskem času individualno dela s klienti v zasebni praksi v Ljubljani, vodi trening asertivnosti na društvu Altra in je članica delovne skupine za begunce pod okriljem SKZP.

20.00 **Ogled filma v Kinodvorovi spletni platformi**

Udeleženci 18. študijskih dnevo SKZP si bodo lahko v času trajanja dogodka ogledali 3 filme. Cena ogleda je vključena v kotizacijo.

Socialne dimenzije psihoterapije - *vloga psihoterapevta_ke v družbenem dogajanju*

PROGRAM SREČANJA

PETEK

SOBOTA

NEDELJA, 6. 6. 2021

3

8.00–8.30 **Mag. Maja Bajt** **Jutranja meditacija - sočutje do sebe**

Kadar nam je težko, bi morali zase poskrbeti kot za nekoga, ki ga imamo resnično radi. Sočutje do sebe lahko opredelimo kot sočutje, ki ga namenimo sebi, in ga sestavljajo tri komponente: čuječnost (prepoznavanje trenutka, ko nam je težko), prijazen odnos do sebe in skupna človeškost. Krepitev sočutne pozicije je v življenju psihoterapevta izjemnega pomena.

Dan bomo začeli z meditacijo sočutja do sebe. Potrebujete miren kotichek, blazino/podlogo za sedenje ali stol.

Mag. Maja Bajt, univ. dipl. psih., spec. integrativne psihoterapije, učiteljica čuječnosti, Inštitut tukaj in zdaj.

9.30–11.30 **Dr. Andrew Samuels** **Psihoterapija in politika: vrhunec in prispevek k spremembi -** **ALI narcistična popolna izguba časa, ki služi izključno terapevtu?**

PLENARNO
PREDAVANJE

(Predavanje bo potekalo v angleškem jeziku brez prevoda.)

V zadnjih dvajsetih letih smo priča »političnemu obratu« v vseh terapijah. To je na neki način ponovno ustvarjanje prvotne radikalne narave vseh terapij, predvsem pa psihoanalize. Andrew Samuels je bil v ospredju tega mednarodnega pojava tako s svojim delom pri gibanju Analiza in aktivizem kakor tudi s svojimi knjigami, kot so *The Political Psyche* (1993), *Politics on the Couch* (2001) in *A New Therapy for Politics?* (2016). Je pionir in navdušenec nad povezovanjem terapevtskega načina razmišljanja s sodobno politiko.

V svojem predavanju bo Andrew uporabil refleksijo in samorefleksijo vključno s strogo in razkrivajočo samokritiko. Eden od ciljev je ustvariti prostor, v katerem bodo udeleženci lahko ugotovili, kakšno je njihovo stališče o vlogi psihoterapije v družbi. V pomoč temu bodo povabljeni k izkustvenemu delu.

Dr. Andrew Samuels je londonski jungovski analitik (čeprav se predstavlja preprosto kot terapevt), univerzitetni profesor, avtor, politični svetovalec in aktivist. Pisal je o številnih pomembnih področjih, kot so vodenje, gospodarstvo, podnebne spremembe, rasa in antisemitizem, spol in politike spola ter o vlogi (če jo sploh ima) političnega nasilja pri doseganju sprememb. Njegove številne knjige so prevedene v 21 jezikov. Na voljo je tudi spletna stran www.andrewsamuels.com s številnimi posnetki nagovorov, ki jih imenuje »Andrewovo pritoževanje« (Andrew's Rants).

Toda Andrew je tudi nekoliko v dvomih in zaskrbljen, ker v svojem navdušenju nad političnim obratom na našem področju terapevti spregledujemo bistveno, in sicer, da imamo v resnici zelo malo prispevati. Njegov cilj bo torej ustvariti nekakšen manifest, ki bi lahko pomagal, da se želja terapevtov prispevati k družbi tudi zares uresniči.

11.30–12.00 **Odmor**

12.00–13.00 **Metka Furlani in Ana Matijević** **Vzroki in posledice kršenja meja spolne nedotakljivosti v psihoterapiji**

PREDAVANJE
ČLANIC
ČASTNEGA
RAZSODIŠČA

Spolna zloraba je lahko za posameznika izredno travmatičen dogodek, ki za seboj pusti dolgotrajne in nepopravljive posledice. Kršenje meja spolne nedotakljivosti v okviru psihoterapevtskega procesa pa te posledice še poglobi, saj gre velikokrat za retravmatizacijo klienta oz. njegovo podoživljanje že doživetega. Vsak psihoterapevt, ki svojo moč, vpliv in zaupanje zaradi nepredelanih vsebin izkoristi za zadovoljevanje lastnih nepotešenih spolnih ali drugih potreb, je v hudem etičnem prestopku. Tak odnos v nobenem primeru ne predstavlja pozitivne ali korektivne izkušnje. Žal storilci niso obrobni psihoterapevti, temveč v stroki uveljavljeni kolegi, kar je svarilo, da vsakdo izmed nas lahko stopi na ta spolzki teren. Kljub teži teme pa ji je v teoretični in raziskovalni literaturi posvečenega premalo prostora. Sočasno na častna razsodišča prihajajo prijave kršenja spolnih meja, kar vodi v potrebo po širšem diskurzu o tej problematiki znotraj psihoterapevtske stroke.

pa je odvisna predvsem od stopnje prepoznavnosti težave z njegove strani ter od pristopa institucij k reševanju teh kršitev.

Ana Matijević, psihoanalitična psihoterapevtka, je članica Evropskega združenja psihoanalitičnih pristopov – Slovenija (EZPPS), članica Častnega razsodišča v Slovenski krovni zvezi za psihoterapijo (SKZP) in članica Slovenskega društva za skupinsko analizo (SDSA). Dela v zasebni psihoterapevtski praksi.

Metka Furlani, univ. dipl. sociologinja, certificirana psihodinamska psihoterapevtka, učna terapevtka in supervizorka z Evropsko diplomom iz psihoterapije (EAP), je članica Evropskega združenja psihoanalitičnih pristopov – Slovenija (EZPPS) ter članica Častnega razsodišča v Slovenski krovni zvezi za psihoterapijo (SKZP). Je avtorica člankov »Telo in dotik v psihodinamski psihoterapiji«, »Dotik gradi mostove med nami« ter »Zdravljenje posledic travme – posilstvo deklice in reviktimizacija z dolgoletno spolno zlorabo«. Pri svojem delu se opira na psihoanalitično teorijo, ki jo dopolnjuje in nadgrajuje s telesno psihoterapijo. Z namenom lažjega čustvenega odpiranja in izražanja klientov v delo vključuje tudi kreativne tehnike, kot so igre vlog, fantazijska potovanja, risanje, delo s peskovnikom idr. S klienti dela individualno in v skupini v zasebni psihoterapevtski praksi v Ljubljani.

Predavanje, ki bo vključevalo vprašanja in diskusijo, je pripravljeno predvsem iz preventivnih razlogov in z namenom ozaveščanja psihoterapevtov, klientov, edukantov in splošne javnosti. V prvem delu se predavanje osredotoči na nezavedne mehanizme psihoterapevta, ki namesto predelave psiholoških pojavov, ki vzniknejo v terapevtskem odnosu, psihoterapevta zapeljejo v odigravanje le-teh. Neozaveščeni mehanizmi so namreč vzrok za zdrs v držo, iz katere ni več poti nazaj. V drugem delu pa predavanje razgrne negativne posledice kršenja meja tako za klienta kot tudi za psihoterapevta. Na strani klienta govorimo o neposredni in posredni oškodovanosti, oškodovanost psihoterapevta

13.00 **Zaključek**